

Ασθενείς με αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα Hashimoto παρουσιάζουν παρόμοια ανοσολογική απόκριση στο mRNA Pfizer/BioNTech εμβόλιο με υγιή άτομα, αλλά ο εμβολιασμός είναι πιθανό να επηρεάζει τη θυρεοειδική λειτουργία

Οι διαταραχές του θυρεοειδούς αδένος είναι πολύ συχνές και αφορούν πάνω από 10% του ενήλικου πληθυσμού συνολικά. Η αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα ή θυρεοειδίτιδα Hashimoto είναι μια κατάσταση κατά την οποία ο θυρεοειδής αδένος καταστρέφεται σταδιακά λόγω της παρουσίας αυτοαντισωμάτων. Είναι το πιο σύνθετο πρόβλημα του θυρεοειδούς στις μέρες μας και οδηγεί συχνά σε υποκλινικό ή κλινικό υποθυρεοειδισμό.

Σε μια νέα μελέτη, που δημοσιεύτηκε πρόσφατα στο διεθνές επιστημονικό περιοδικό *Frontiers in Endocrinology*, οι Καθηγητές, Ιατροί και Ερευνητές του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και του Νοσοκομείου Αλεξάνδρα, **Σταυρούλα Πάσχου, Βαγγέλης Καραλής, Θεοδώρα Ψαλτοπούλου, Βασιλική Βασιλείου, Ιωάννα Χαριτάκη, Τίνα Μπαγκρατούνη, Βασιλική Κτενά, Φωτεινή Παπανδρουλάκη, Σεντιλιάννα Γουμένη, Γεωργία Κάσση, Ιωάννης Τρουγκάκος, Ευάγγελος Τέρπος και Θάνος Δημόπουλος (Πρύτανης ΕΚΠΑ)** διερεύνησαν τα εξής: α) αν ασθενείς με αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα Hashimoto παρουσιάζουν διαφορές στην ανοσολογική απόκριση μετά τον εμβολιασμό με mRNA Pfizer/BioNTech εμβόλιο σε σύγκριση με υγιή άτομα, β) αν παρατηρούνται αλλαγές στη θυρεοειδική λειτουργία μετά από τον εμβολιασμό με mRNA Pfizer/BioNTech εμβόλιο.

Η όλη μελέτη συμπεριέλαβε δύο επιμέρους υπομελέτες. Στην πρώτη υπομελέτη, τα επίπεδα εξουδετερωτικών αντισωμάτων μετά τον εμβολιασμό με mRNA Pfizer/BioNTech εμβόλιο συγκρίθηκαν μεταξύ 56 ασθενών με αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα Hashimoto και 56 υγιών ατόμων ίδιας ηλικίας και φύλου, από την ημέρα της πρώτης δόσης ως και τρεις μήνες μετά τη δεύτερη δόση. Στη δεύτερη υπομελέτη, οι θυρεοειδικές ορμόνες (T3, T4, TSH) και τα επίπεδα θυρεοειδικών αυτοαντισωμάτων (anti-TG, anti-TPO) 72 υγιών ατόμων χωρίς ιστορικό θυρεοειδοπάθειας εξετάστηκαν πριν από την πρώτη δόση και ένα μήνα μετά την ολοκλήρωση της δεύτερης δόσης.

Μεταξύ των ασθενών με αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα, η μέση εξουδετερωτική αναστολή αμέσως πριν από τη δεύτερη δόση ήταν 62,5%. Ένα μήνα αργότερα οι τιμές αυξήθηκαν στο 96,7%, ενώ τρεις μήνες μετά τη δεύτερη δόση οι τίτλοι εξουδετερωτικών αντισωμάτων παρέμειναν σχεδόν ίδιοι (94,5%). Στην ομάδα υγιών ατόμων, τα επίπεδα πριν από τη δεύτερη δόση ήταν 53,6%. Ένα μήνα αργότερα οι τιμές αυξήθηκαν στο 95,1%, ενώ μετά από τρεις μήνες ήταν 89,2%. Η στατιστική

ανάλυση δεν ανέδειξε διαφορές μεταξύ των δύο ομάδων (p value = 0,164, 0,390, 0,105 για τις 3 χρονικές στιγμές αντίστοιχα). Όσον αφορά τις αλλαγές στη θυρεοειδική λειτουργία, η μέση τιμή για την T4 πριν από τον εμβολιασμό ήταν 89,797 nmol/L και ένα μήνα μετά τη δεύτερη δόση ήταν 89,11 nmol/L (p value = 0,649). Η μέση τιμή T3 ήταν 1,464 nmol/L αρχικά, η οποία μειώθηκε σε 1,389 nmol/L (p value = 0,004). Για την TSH, οι μέση τιμή ήταν 2,064 mIU/ml αρχικά και μειώθηκε στο 1,840 mIU/ml ένα μήνα μετά τη δεύτερη δόση (p value = 0,037). Παρά την ελάττωση των T3 και TSH, τα επίπεδα των θυρεοειδικών ορμονών παρέμειναν εντός του φυσιολογικού εύρους. Δεν ανευρέθηκαν αλλαγές για τα αυτο-αντισώματα anti-TPO ή anti-TG.

Συμπερασματικά, η ελληνική αυτή μελέτη κατέδειξε για πρώτη φορά στη διεθνή βιβλιογραφία ότι ασθενείς με αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα παρουσιάζουν παρόμοια ανοσολογική απόκριση στο mRNA Pfizer/BioNTech εμβόλιο με υγιή άτομα. Ο εμβολιασμός όμως είναι πιθανό να επηρεάζει τη θυρεοειδική λειτουργία.